

Warszawa, dnia 16 października 2024 r.

Sz. P. Paulina Hennig Kloska

Minister Klimatu i Środowiska

Szanowna Pani Minister,

Działając w imieniu Stowarzyszenia Energii Odnawialnej, organizacji zrzeszającej inwestorów, wytwórców oraz spółki obrotu z sektora odnawialnych źródeł energii, od dwudziestu lat zaangażowanej w proces opiniowania otoczenia regulacyjnego tego sektora w Polsce, przekazujemy stanowisko dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac: UD89, dalej: „Projekt”).

Na wstępie chcielibyśmy zaznaczyć, że Projekt stanowi długo wyczekiwaną przez uczestników sektora odnawialnych źródeł energii inicjatywę legislacyjną i właściwy krok w kierunku odblokowania potencjału sektora energetyki wiatrowej na lądzie oraz powrotu do możliwości lokalizacji projektów w zakresie lądowej energetyki wiatrowej na podstawie rzetelnie przeprowadzonej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Zwiększający się deficyt zeroemisyjnej energii stanowi poważne zagrożenie dla funkcjonowania całej polskiej gospodarki, a umożliwienie szybkich inwestycji w lądową energetykę wiatrową będzie mieć kluczowe znaczenie dla rozwoju gospodarczego kraju. Mając na uwadze powyższe postulujemy możliwie szybkie procedowanie Projektu.

Podkreślić jednak należy, iż w celu umożliwienia efektywnej realizacji nowych projektów wiatrowych w ramach kilkuletnich cykli inwestycyjnych, w oparciu o nowoczesne i mało uciążliwe dla środowiska technologie, konieczne jest uwzględnienie uwag przedstawionych poniżej oraz w załączeniu do niniejszego pisma.

Kluczowym aspektem wymagającym w ocenie Stowarzyszenia uwzględnienia w dalszych pracach nad Projektem, jest przyspieszenie procedury administracyjnej projektów instalacji odnawialnych źródeł energii. Mając na uwadze, że procedura oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku elektrowni wiatrowych ma charakter długotrwały, obejmuje między innymi szeroki zakres monitoringów przyrodniczych i nierzadko trwa nawet dwa lata lub dłużej, konieczne z punktu widzenia usprawnienia i przyspieszenia procesu inwestycyjnego jest umożliwienie inwestorom prowadzenia procedury środowiskowej równoległe z procedurą urbanistyczną zmierzającą do uchwalenia bądź zmiany planu miejscowego.

Przedstawiony postulat wychodzi naprzeciw wymogom *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającej dyrektywę (UE) 2018/2001* (dalej: „Dyrektywa RED III”), która weszła w życie w dniu 20 listopada 2023 r. Zgodnie z Dyrektywą RED III, do dnia 21 lutego 2024 r. państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, by w ramach procedury wydawania zezwoleń - do czasu osiągnięcia neutralności klimatycznej - planowanie, budowa i eksploatacja instalacji odnawialnych źródeł energii oraz powiązanej z nimi infrastruktury, były uznawane za leżące w nadrzędnym interesie publicznym oraz służące zdrowiu i bezpieczeństwu publicznemu przy wyważaniu interesów prawnych w indywidualnych przypadkach w odniesieniu do wybranych przepisów dyrektyw unijnych w dziedzinie ochrony środowiska. Dyrektywa RED III nakłada na kraje członkowskie obowiązek wyznaczenia stref przyspieszonego rozwoju inwestycji OZE. Na takich obszarach procedury wydawania zezwoleń na budowę instalacji OZE mają trwać nie więcej niż 12 miesięcy. Na pozostałych obszarach ma to być nie więcej niż 24 miesiące.

Szczególnie istotne w tym kontekście pozostają cele wyrażone w projekcie aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu do 2030 r. Zawarte w tym dokumencie scenariusze prognostyczne przewidują moc osiągalną netto energetyki wiatrowej na lądzie w 2030 r. wynoszącą 15 842 MW w przypadku scenariusza bazowego oraz 19 028 MW w przypadku scenariusza ambitnego. Powyższe oznacza odpowiednio ponad 6 GW i 9 GW nowych mocy, koniecznych do uruchomienia w ramach tej technologii w niespełna sześć lat. Stowarzyszenie stoi na stanowisku, że przywołane cele są niemożliwe do zrealizowania, bez uwzględnienia postulatu w zakresie umożliwienia inwestorom prowadzenia procedury środowiskowej równoległe z procedurą planistyczną. Przedmiotowe rozwiązanie w naszej ocenie stanowi najprostsze oraz zarazem najbardziej efektywne narzędzie do tego, by usprawnić proces inwestycyjny i przyspieszyć przyrost nowych niskoemisyjnych mocy wytwórczych. Drugim kluczowym aspektem pozostaje zapewnienie organom zaangażowanym w proces wydawania zezwoleń na realizację inwestycji OZE odpowiednich środków, w tym nakładów finansowych na zasoby ludzkie, pozwalających na sprawne i merytoryczne prowadzenie postępowań.

W załączeniu do niniejszego pisma przedstawiamy kluczowe w ocenie Stowarzyszenia postulaty zmian, których uwzględnienie w pracach nad Projektem jest konieczne dla efektywnego rozwoju sektora odnawialnych źródeł energii w Polsce.

Z poważaniem,

Sebastian Kwapuliński

Prezes Zarządu

Do wiadomości: Sz. P. Miłosz Motyka, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska

Do wiadomości: Sz. P. Krzysztof Paszyk, Minister rozwoju i technologii